

Vantaan Askistonpuistikon
arkeologiset koetutkimukset
11.6.–14.6.2013

Riikka Väisänen ja Tuuli Heinonen

VANTAAN
KAUPUNGINMUSEO
VANDA STADSMUSEUM
VANTAA CITY MUSEUM

Tiivistelmä

Vantaan kaupunginmuseo suoritti Vantaan kaupungin yrityspalveluiden tilauksesta arkeologiset koekaivaukset Vantaan Askistonpuistikossa 11.–14.6.2013. Tutkimukset liittyivät asemakaavamuutokseen alueella. Kaavamuutoksessa on esitetty, että Askistonpuistikko muutetaan erillispientalojen korttelialueeksi. Alueella suoritettiin koekaivaukset, koska haluttiin tarkistaa, ettei paikalla ole säilynyt keskiaikaisen kylätontin jäänteitä – vaikka alueella ei ollutkaan muinaisjäännösrekisteriin liitettyä kohdetta.

Vantaan kaupunginmuseon arkeologi Andreas Koivisto oli tarkastuskäynnillään 21.10.2010 todennut paikalla sijaitsevan vanhan navetan kivirampin ja muita kivirakenteita. Historiallisen lähdemateriaalin mukaan paikalla on sijainnut maatila vuonna 1872. Tämän lisäksi Askistonpuistikon lähistöllä mainitaan myös vuoden 1691 Samuel Broteruksen kartassa *Skratåkern*-niminen peltoalue. Nimi on ainut kartoissa säilynyt viittaus Helsingin pitäjän kadonneeseen kylään Skratböle. Toinen kylän kahdesta tilasta olisi voinut sijaita juuri Askistonpuistikon kohdalla. Koetutkimusten tarkoituksena oli selvittää onko alueella säilynyt merkkejä 1800-lukua vanhemmasta maankäytöstä.

Tutkimuksissa alueelle avattiin kaivinkoneella kaksi koeojaa sekä tehtiin lapiolla koekuoppia alueille, jonne kaivinkoneella ei päästy. Tutkimuksessa ei löydetty merkkejä keskiaikaisista tai 1800-lukua vanhemmista kulttuurikerroksista tai rakenteista. Skratbölen kylän tonttimaiden on täytynyt siis sijaita muualla – mahdollisesti jo rakennetulla pientaloalueella. Tutkimusten jälkeen Askistonpuistikon alue voitiin siis vapauttaa rakentamiselle.

1. Sisällysluettelo

Tiivistelmä	0
1. Sisällysluettelo	1
2. Arkisto- ja rekisteritiedot	2
3. Johdanto	4
4. Tutkimusalueen kuvaus	5
5. Historiallinen tausta	7
6. Tutkimukset	9
7. Kaivaushavainnot ja tulkinnat	11
Koeoja 1	11
Koeoja 2	13
Koekuopat 3–13	14
Askistonpuistikon länsiosan koepistot ja kairaukset	19
8. Tulokset	20
Lähteet ja kirjallisuus	21

Liitteet:

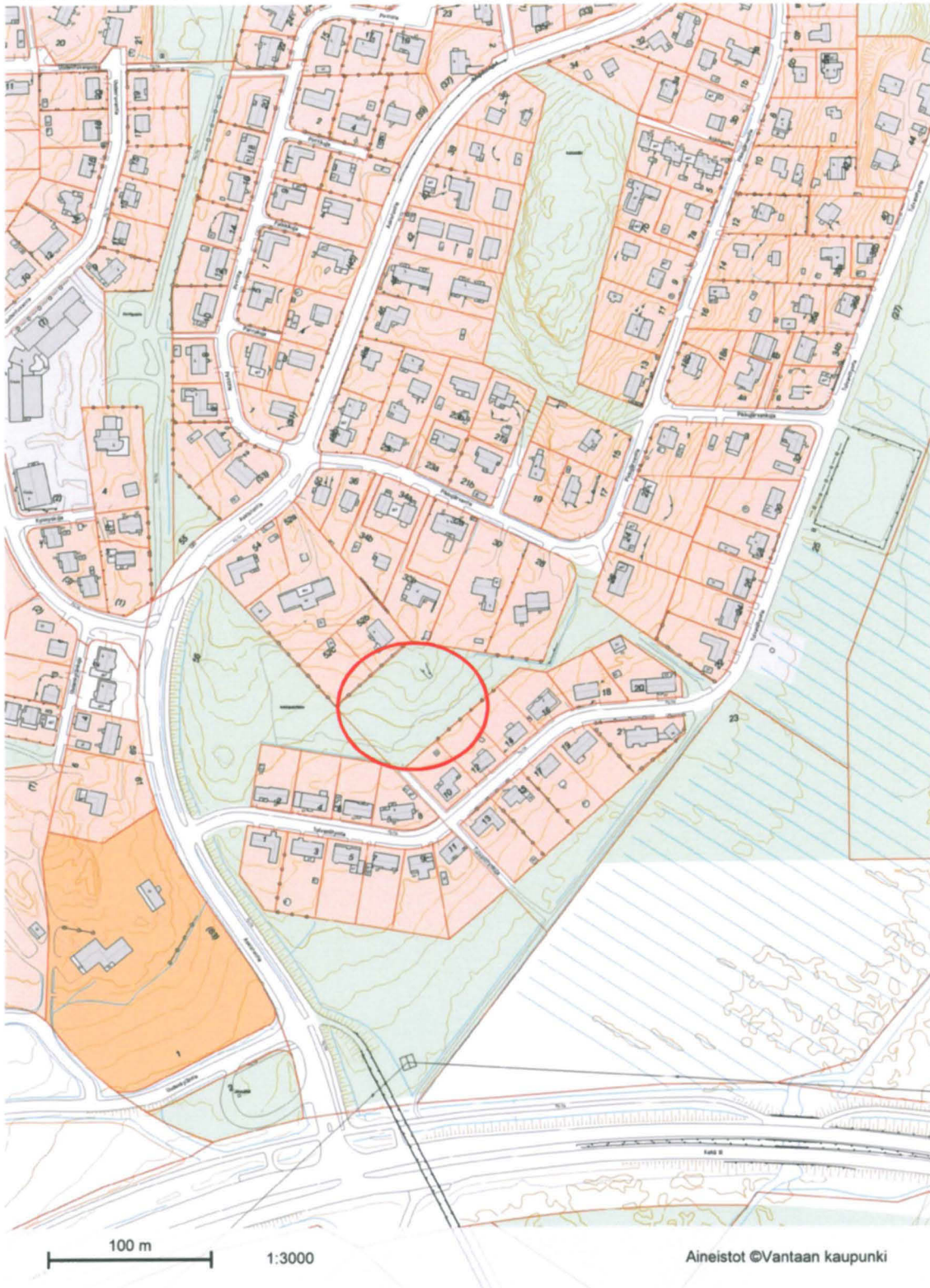
Liite 1: Digikuvaluettelo

Liite 2: Kartat

2. Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	Vantaa Askistonpuistikko
Kaupunginosa:	Askisto/Askis
Kunta:	Vantaa
Kohteen laji:	Tonttimaa
Ajoitus:	Keskiaika, historiallinen aika
Muinaisjäännösrekisterin tunnus:	Ei MJ-tunnusta
Peruskarttalehti:	204301
Yhtenäiskoordinaatit:	Tutkimusalueen keskipiste (ETRS-TM35FIN) Pkoo= 6684290.00 ja lkoo= 377279.00
Tutkimuslupa:	Diariointinnumero MV/53/05.04.02/2013, pvm. 24.5.2013
Tutkimuksen laatu:	Koekaivaus
Tutkimuslaitos:	Vantaan kaupunginmuseo
Maanomistaja:	Vantaan kaupunki
Kaivauksenjohtaja:	FM Riikka Väisänen
Apulaistutkija:	HuK Tuuli Heinonen
Kenttätyöaika:	11.6.–14.6.2013
Tutkitun alueen laajuus:	Inventoitu alue n. 4806 m ² , kaivettu alue 27,63 m ²
Rahoittaja:	Vantaan kaupungin yrityspalvelut
Kustannusarvio:	5946,66 €
Digitaaliset kuvatallenteet:	VKM kuva-arkisto D1157:1-55
Tutkimushistoria:	Suhonen, V.-P. 2006: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museoviraston arkisto.
Alkuperäinen raportti:	Museoviraston arkisto
Kopiot (2 kpl):	Vantaan kaupunginmuseo, Vantaan kaupungin yrityspalvelut

Peruskarttaote

3. Johdanto

Vantaan kaupunginmuseo suoritti Vantaan kaupungin yrityspalveluiden tilauksesta arkeologiset koekaivaukset Vantaan Askistonpuistikon mahdollisella keskiaikaisella tonttimaalla. Koekaivaukset liittyivät alueen kaavamuutokseen, jossa Askistonpuistikkoon ollaan muuttamassa erillispientalojen korttelialueeksi. Vaikka alueella ei ollutkaan muinaisjäännösrekisteriin liitettyä kohdetta, haluttiin tarkistaa, ettei paikalla ollut säilynyt jäänteitä keskiaikaisesta kylätontista.

Askistonpuistikon alueen tienoilla mainitaan vuoden 1691 Samuel Broteruksen kartassa *Skratåkern*-niminen peltoalue. Nimi on ainut kartoissa säilynyt viittaus Helsingin pitäjän kadonneeseen kylään Skratböle, jonka tarkkaa sijaintipaikkaa ei siis tunneta. Historiallisten lähteiden mukaan kylässä on vuonna 1556 ollut kaksi tilaa, joista toinen olisi voinut sijaita juuri Askistonpuistikon kohdalla. Vuoden 1749 kartassa paikalla on sijainnut torppa ja vuoden 1872 kartan mukaan alueella on ollut suuri tila ulkorakennuksineen. Maatilan navetan kiviramppi ja sen seinälinjan paikka hahmottuivat maastossa edelleen, ja tilan navetta näkyi vielä 1950-luvun ilmakuviissa. Koetutkimusten tarkoituksena oli selvittää onko alueella säilynyt merkkejä tätä 1800-luvun maatilaa vanhemmasta maankäytöstä.

Tutkimukset suoritettiin 11.6.–14.6.2013 välisenä aikana. Kenttätöiden johtajana toimi Riikka Väisänen ja apulaistutkijana Tuuli Heinonen. Kaivaustenjohtaja laati kaivausraportin sekä luetteloi valokuvat Vantaan kaupunginmuseon kuva-arkiston Doris-tietokantaan. Apulaistutkija vastasi karttojen piirtämisestä. Molemmat osallistuivat mittausdokumentointiin kentällä. Kaivausten kustannuksista (5946,66 €) vastasi Vantaan kaupungin yrityspalvelut. Kaivinkone järjestyi Vantaan kaupungin kautta, ja sen käytöstä aiheutuneet kulut laskutettiin suoraan Vantaan kaupungin yrityspalveluilta.

Kenttätöiden aikana varsinaiselle tutkimusalueelle avattiin kaksi koeojaa ja 11 koekuoppaa. Lisäksi koko Askistonpuistikon alueelle tehtiin kairauksia ja lapionpistoja. Maastossa näkyneitä rakenteita myös kartoitettiin takymetrillä. Alue saatiin tutkittua kokonaan kenttätöiden aikana.

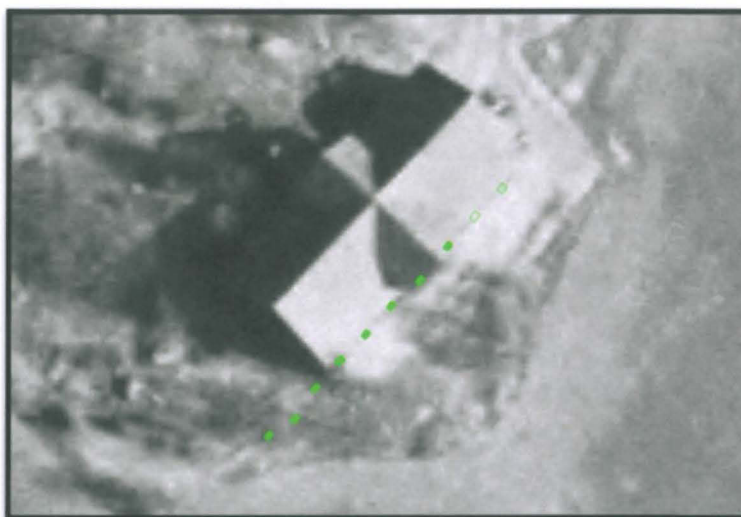
Vantaalla maanantaina 30. syyskuuta 2013

Riikka Väisänen

4. Tutkimusalueen kuvaus

Arkeologiset koekaivaukset suoritettiin Vantaan Askistonpuistikon alueella, joka on pieni puistoalue pientaloalueen keskellä. Puistikkoa rajaa etelässä Tulvaniityntie ja lännessä Askistentie. Kehä III kulkee noin 250 m alueen eteläpuolella. Pääasiallinen tutkimusalue oli matalahko kalliainen kumpare puistikon keskellä, jossa oli havaittavissa useampi terassitaso. Terassit avautuivat etelään ja länteen. Osa puistikon alueesta oli hoidettua nurmikkoaluetta. Tämän puistikon itäosan pääasiallisen tutkimusalueen lisäksi tarkastettiin länsipuolen potentiaalinen alue, joka on myös jäämässä kaavan alle.

Varsinaisen tutkimusalueen kaksi ylintä terassia olivat hiekaista maata ja kaksi alinta savisia. Alin savialue muodosti tasaisen kenttämäisen, hoidetun alueen puistikon ja kotitaloasutuksen välille. Savialueet olivat todennäköisesti vanhoja peltoalueita. Vanhojen karttojen mukaan paikalla oli 1800-luvun lopulta ollut suuri maatila. Ylimmän terassin kohdalla oli maastossa vielä havaittavissa vanhan navetan kivirampin jäänteet (katso kansikuva). Alueella oli myös paljon suuria kiviä, jotka todennäköisimmin olivat peräisin puretusta navettarakennuksesta tai muista maatilan piharakennuksista. Rampin eteläpuolella oli edelleen havaittavissa suurista kivistä muodostunut seinälinja. Navetta näkyy vielä 1950-luvun ilmakuvissa, ja sen pidempi seinä sattuu juuri maastossa havaitun seinälinjan kohdalle (katso kuva 1), vaikka osa suurista kivistä tuntuukin liikahtaneen alkuperäiseltä paikaltaan (varsinkin eteläosassa). Ylimmällä terassilla kivirampin itäpuolella oli myös pyöreä osittain kivillä reunustettu kuoppa. Näytti myös siltä, että paikoitellen kalliota oli louhittu kuopan reunoilta. Kuopan täytteenä oli kerros lehtiä ja humusta (noin 10–15 cm) ja niiden alla tiukkaa vaaleaa savea – ei hiekkaa niin kuin ylemmän terassin muilla alueilla. Kuopan funktio jäi epäselväksi, mutta se todennäköisesti liittyy navetanaikaisiin rakennuksiin. Kuopan länsipuolella oli kallio.

Kuva 1. Vuoden 1954 ilmakuvassa näkyvä navettarakennus sekä vihreällä merkitty tutkimusten aikana maastossa mitattu seinälinja. Piirt.: Tuuli Heinonen.

Ylimmällä terassilla oli havaittavissa myös epäsäännöllisen muotoinen, matala kiviroykkiö sekä muutamia yksittäisiä suuria kiviä. Todennäköisesti ne liittyivät navetanaikaisiin rakenteisiin vaikka eivät selviä seinälinjoja tai vastaavia rakenteita muodostaneetkaan. Aivan terassin länsireunalla oli pientä kivikkoa epäsäännöllisenä matalana kerroksena – paikoitellen kiviä oli enemmän ja väleissä oli tyhjiä kohtia. Kivet on todennäköisesti raivattu pellolta. Maakerrokset pikkukivikon kohdalla, heti humuksen alla olivat jo hyvin savisia.

Kuva 2. Navetan rampin länsipuolella ollut kuoppa. Kuva otettu koilliseen.

Navetan rampin itäpuolella maata oli selvästi muokattu, eikä terassimuodostelmia ollut enää havaittavissa tällä alueella. Osa muokkauksesta liittyi navetanaikaiseen rakennustoimintaan, mutta todennäköisesti puistikon reunaa oli tasoitettu myös idänpuoleisen omakotitalon rakentamisen yhteydessä, koska se tuntui maisemallisesti jatkavan piha-alueetta, ja matalaksi ajettu nurmikkoalue jatkui pihapiirin ulkopuolelle.

Myös Askistonpuistikon länsiosassa oli vanhalle asutukselle potentiaalisen näköisiä terasseja, jotka avautuivat etelään. Itäisemmän ja läntisemmän korkeamman terassialueen välissä oli matalampaa savimaata. Läntisen puistikonosan terasseistakin alin oli savimaata ja kaksi ylempää olivat hiekkaisempia. Myös kallio oli osittain aivan pinnassa, etenkin ylempillä terasseilla.

5. Historiallinen tausta

Vantaan keskiaikaista kyläasutusta on selvitetty 1500-luvun maakirjojen perusteella. Niihin merkityt kylät on perustettu viimeistään myöhäiskeskiajalla. Helsingin pitäjän kyläjako oli vakiintunut 1500-luvulle tultaessa, eikä uusia kylännimiä juurikaan tällöin enää ilmestynyt. Kun maakirjoista saatua kyläluetteloa vertaa vanhempiin ja uudempiin lähteisiin, nousee esiin kadonneita kyliä. Osa näistä maakirjakylistä katoaa ennen 1600-luvun loppua ainakin niminä – yksi tällainen kylä on Hämeen kylässä sijainnut Skrattböle. Ne sulautuvat naapurikyliin tai muuten häviävät viranomaisten luetteloista. Vanhoja tonttimaita voidaan kuitenkin jäljittää vanhoissa kartoissa esiintyvän nimistön perusteella: varsinkin pelloilla ja niityillä voi olla kadonneiden kylien nimiä. (Kepsu 2005: 167; Suhonen 2006: 8–9, 2008: 29–30.)

Vanhin tieto Skrattbölen kylästä on vuodelta 1556, jolloin siihen kuului kaksi tilaa. Molemmat tilat liitettiin Tavastkullan säteriin. Vanhin kartta alueesta on Samuel Broteruksen vuoden 1691 kartta. Tällä Broteruksen puhtaaksi piirretyllä kartalla ei enää Skrattbölen kylää esiinny, vaan ainoa viite siitä on kartalle merkitty Tavastkullan kartanolle kuulunut pieni *Skrat åkern* -niminen peltoalue (Kepsu 2005: 167). Saulo Kepsu (2005: 167) on sijoittanut pellon nykyisten Tulvaniityntien ja Askistontien risteyksestä länteen. *Skrat åkernin* lisäksi lähialueella on kaksi käyttämättömäksi mainittua peltoaluetta: *Slåss åkern* ja *Broo åkern*. Skrattböle on oletettavasti sijainnut jossain näiden kolmen pellon lähistöllä. (Kepsu 2005: 167; Suhonen 2008: 37.)

Kuva 3. Broteruksen kartta Hämeen kylän kartanosta vuodelta 1691 (KA/RA MHA B 11b 2/1). Kartassa mainittu Skratåkern-peltoalue on ympyröity punaisella. (Leskinen & Lillbroända 2001: 19.)

Vuodelta 1749 peräisin olevalla Fonseenin kartalla Askistonpuiston kohdalla on torppa (Kepsu 2005: 166), ja 1800-luvun lopulla tehdyssä kartassa paikalla on suuri maatila ulkorakennuksineen (Senaatin kartta 1872, Vantaan kaupungin Vampatti-karttapalvelu). Vielä 1950-luvun ilmakuivissa tilan navetta näkyy tutkimusalueen kohdalla (katso kuva 1).

6. Tutkimukset

Vantaan Askistonpuistikossa tehtyjen koekaivausten tavoitteena oli tutkia mahdolliseksi muinaisjäännösalueeksi määritelty alue maastossa vielä havaittavissa olleiden vanhojen navetanperustusten välittömässä läheisyydessä. Tutkimukset liittyivät Vantaan kaupungin kaavamuutokseen alueella. Suunnitelmien mukaan alueelle oli tulossa pientaloalue, jonka rakentaminen olisi tuhonnut mahdolliset vanhemman maankäytön jäljet alueelta.

Tutkimuskysymysten selvittämiseksi avattiin varsinaiselle tutkimusalueelle kaksi koeojaa. Toinen koeoja avattiin puistikon keskimmaiselle, navetan rampin alapuoliselle terassille (laajuus 16,35 m²), ja toinen alemmalle kallionkielekkeen alla olleelle terassille (laajuus 7,78 m²). Koeojat avattiin koneellisesti, ja niitä kaivettaessa yritettiin varoa alueen puustoa. Ylimmälle terassille ei koneella päässyt, joten sinne avattiin käsin kahdeksan koekuoppaa (koekuopat 3–10). Myös alimman terassin itäosaan avattiin käsin kolme koekuoppaa (koekuopat 11–13), koska tiheän puuston takia myöskään sinne ei päässyt koneen kanssa. Koekuoppien yhteislaajuus oli 3,5 m². Koeojien ja -kuoppien lisäksi koko Askistonpuistikon alueelle tehtiin lukuisia kairauksia ja lapionpistoja.

Koeojat avattiin kaivinkoneen avulla, ja koneen työskentelyä valvoi koko ajan arkeologi. Työ keskeytettiin jos maassa havaittiin mahdollisia vanhoihin kulttuurikerroksiin viittaavia ilmiöitä. Koeojat puhdistettiin lapiolla ja lastalla, jonka jälkeen ne dokumentoitiin valokuvin ja kirjallisesti kuvailemalla. Alueen dokumentoinnissa sovellettiin yksikkökaivausmenetelmää, vaikka varsinaisia yksikkötunnuksia maakerroksille ei annettu. Kerrosten kuvaukset löytyvät raportin kaivaushavainnot ja -tulkinnat -osiosta. Koeojat peitettiin dokumentoinnin jälkeen kaivinkoneella, ja koekuopat täytettiin lapiolla.

Tutkimuksilla oli käytössä Vantaan kaupungin Geodimeter 600 -sarjan takymetri, jonka avulla koeojien ja koekuoppien sijainnit mitattiin paikoilleen. Takymetrin asemoinnissa käytettiin hyväksi Vantaan kaupungin mittausosaston paikalle tuomia väliaikaisia kiintopisteitä (numerot 1 ja 2). Takymetrimittauksissa käytetyt koordinaatit ovat ETRS-GK25-tasokoordinaatistossa, jota Vantaan kaupunki käyttää. Myös korkeus siirrettiin tutkimusalueelle näiden samojen kiintopisteiden avulla. Kaivauksilla mitatut korkeudet on ilmoitettu N2000-korkeusjärjestelmässä.

Kiintopisteiden koordinaatit:

ETRS-GK25 koordinaattijärjestelmässä ja korkeus N2000 korkeusjärjestelmässä:

1: x=6684875,410	y=25487882,113	z=28,833
2: x=6684940,066	y=25487911,635	z=31,908

Takymetrimittaukset purettiin 3DWin-ohjelmalla ja käsiteltiin Vantaan kaupungin käyttämässä Microstation V8i -ohjelmassa. Jälkityövaiheessa kaivauksilla tehdyt mittaukset liitettiin Vantaan kaupungin digitaaliseen pohjakarttaan. Tutkimusten aikana otetut digitaaliset kuvatallenteet talletettiin Vantaan kaupungin museon kuva-arkiston Doris-tietokantaan numeroilla D1157:1–55. Löytöjä ei kaivauksilta talletettu, mutta muutamia löytöjä kuvattiin (raportin kaivaushavainnot ja -tulkinnat osio).

7. Kaivaushavainnot ja tulkinnot

Vantaan Askistonpuistikon oletetulle tonttimaalle avattiin kaksi koeojaa kaivinkoneen avulla. Konekaivuun jälkeen koeojat puhdistettiin lapioin ja lastoin. Koekuopat kaivettiin käsin lapioilla ja lastoilla. Maakerroksia ei seulottu. Koeojien ja -kuoppien sijainnit on merkitty yleiskarttaan 2 (Liite 2). Kaivetun alueen yhteispinta-ala oli 27,63 m². Lisäksi tutkittiin laajempi alue kairaamalla ja lapionpistoja tekemällä sekä itäisen että läntisen Askistonpuistikon alueella (yleiskartta 1). Yhteensä tutkitun alueen pinta-ala oli noin 4806 m² (itäosa n. 905 m² ja länsiosa n. 3902 m²).

Koeoja 1

Koeoja 1 oli NE-SW-suuntainen ja kooltaan noin 12,0 x 1,40 m (pinta-ala 16,35 m²). Koeoja avattiin toiseksi ylimmälle terassille, aivan navetanrampin eteläpuolella sijainneelle tasanteelle, johon pääsi kaivinkoneella. Koeojan NE-päässä ojan syvyys oli 45 cm, keskivaiheilla 70 cm ja SW-päädystä 80 cm.

Koillispäädystä pintamullan eli irtonaisen hiekkansekaisen mullan paksuus oli noin 15 cm. Tämän alla oli noin 20 cm punertavaa hienoa hiekkaa. Punertavan hiekan alta tuli esiin kova ja tiivis karkeampi hiekka, joka vaihtui kovaksi silttimäisemmäksi maaksi. Näiden yhteispaksuus oli noin 10–20 cm. Kovien maakerrosten alta esiin tuli kallio. Keskivaiheilla ojaa punainen irtonainen hiekka oli noin 35–40 cm paksuinen, ja sen alla ollut kovempi ja karkeampi kerros noin 20 cm paksuinen. Koeojan lounaispäädystä pintamulta oli noin 20 cm paksuinen ja punainen hiekka noin 20–25 cm paksuinen. Ojan tässä päässä ei kallio ollut yhtä lähellä maanpintaa, mutta karkeaa, kovaa kerrosta kaivettiin noin 35–40 cm verran.

Kuva 4. Koeoja 1. Kuva otettu koilliseen.

Paikoitellen koeojan eteläprofiilissa oli havaittavissa kohtia, joissa pintamulta oli paksumpi (noin 35–40 cm). Samoilta kohdista löytyi myös moderneja löytöjä kuten muovia, kirkasta ikkunalasia ja rautaromua. Toiseen näistä kohdista liittyi myös suuri kivi, joka oli osittain lohjennut palasiksi (katso kuva 5). Kivet ja maanmylläys liittyivät paikalla sijainneeseen navettarakennukseen.

Koeajan maakerrokset olivat luonnollisia hiekkakerroksia, eikä varsinaisia kulttuurikerroksia tai rakenteita havaittu. Muutamit koeajan kohdalla olleet yksittäiset suurehkot kivet liittyivät purettuun navettarakennukseen. Yllättävää oli, että edes vielä 1900-luvulla pystyssä olleista maatilan rakennuksista ei ollut jäänyt paksuja kulttuurikerroksia paikalle, vaan tähän maatalaan liittyneet vähäiset löydöt tulivat pintamultakerroksista. Löytöinä koeaja 1:stä tuli kirkasta ikkunalasia, vihreän pullolasin pala, rautaromua, punaisen heijastinmuovin pala sekä salaojaputken palasia.

Kuva 5. Koeaja 1, eteläprofiili. Koekuopan alueella oli muutamia yksittäisiä suuria kiviä, kuten kuvassa oleva, joiden kohdalta löytyi modernia ikkunalasia, rautaromua sekä muovia. Kuva otettu etelään.

Koeoja 2

Koeoja 2 avattiin toiseksi alimmalle terassille, aivan kallionkielekkeen alapuolelle. Paikalla oli potentiaalisen näköistä nokkos- ym. kasvustoa. Koeoja oli kooltaan noin 5,30 x 1,30 m (pinta-ala 7,78 m²). Pohjoispäädyn syvyys oli noin 40 cm ja eteläpäädyn 60 cm.

Pohjoispäädystä pintamullan eli savensekaisen mullan paksuus oli noin 20 cm. Sen alla oli noin 20 cm paksuudelta tiivistä ja kovaa savea, jonka alta tuli esille aivan ojan päädystä kallio ja muualla karkea sora. Keskellä koeojaa oli molemmin puolin profiilin reunoilla suuret kivet, joiden kohdalla pintamullan paksuus oli noin 20 cm ja saveen noin 35 cm. Tässä osassa koeojaa ei enää havaittu kalliota näin pinnassa, vaan saveen alta tuli esille karkea sora, joka tulkittiin luonnolliseksi kerrokseksi.

Koeojan eteläpäädystä pintamultaa oli noin 30 cm ja savea 30 cm. Myös täällä saveen alla oli karkea sora.

Kuva 6. Koeoja 2. Kuva otettu koilliseen.

Koeojasta ei tullut esiin kulttuurikerroksia tai rakenteita, eikä mitään löytöjä – ei edes moderneja. Alue on todennäköisesti vanhaa peltoaluetta.

Koekuopat 3–13

Tutkimusalueen ylimmälle terassille ei puuston ym. takia päässyt kaivinkoneella, joten sinne kaivettiin käsin kahdeksan koekuoppaa (numerot 3–10). Alemmalle terassille, koeoja 1:n eteläpuolelle kaivettiin vielä kolme koekuoppaa (numerot 11–13), koska sinnekään ei tiiviin puuston takia koneella päästy. Koekuopista ei löydetty merkkejä 1800-lukua vanhemmasta maankäytöstä. Alla lyhyet kuvailut kaivetuista koekuopista:

Koekuoppa 3

Koekuoppa 3 kaivettiin ylätasanteelle, noin neljä metriä kallionkielekkeen pohjoispuolelle. Koekuoppa oli kooltaan noin 80 x 80 cm ja syvyydeltään 30 cm. Pintamulta eli hienojakoinen siltinsekainen multa oli paksuudeltaan noin 20 cm. Pintamullan alta esiin tuli kellertävä hieno hiekka, joka kairauksen perusteella jatkui vielä noin 20 cm, muuttuen syvemmällä savisemmaksi (kaira ei enää uponnut syvemmälle). Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista. Kuopan NE-kulmassa oli aivan pinnalla pientä kivikkoa. Kivien välissä oli myös muutama tiilenpala. Kiviä oli vain yhdessä kerroksessa, ja ne olivat todennäköisesti pellon tai muun vastaavan

raivauskivikkoa. Yläterassilla oli paikoitellen havaittavissa vastaavanlaista pienistä kivistä koostuvaa kivikkoa muuallakin, varsinkin terassin länsilaidalla aivan savisemmän maan yläpuolella. Löytöinä koekuopan pintamullasta tuli kaksi palaa punasavikeramiikkaa, kaksi posliiniastian palaa sekä tiilimurskaa. Löydöt liittyvät todennäköisesti 1800-luvun ja 1900-luvun maatila-asutukseen, eikä niitä talletettu.

Kuva 7. Koekuoppa 3. Kuva otettu itään.

Koekuoppa 4

Koekuoppa 4 kaivettiin ylätasanteella havaitun matalan kiviroykkiön viereen, sen kaakkoiskulmalle. Koekuoppa oli kooltaan noin 80 x 80 cm ja syvyydeltään 30 cm. Pintamultaa eli siltinsekaista multaa oli noin 20–25 cm paksuinen kerros. Mullan alta esille tuli kellertävää hienoa hiekkaa, joka kairan mukaan jatkuu ainakin 15 cm, vaihettuen vähitellen savisemmaksi. Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista.

Kuva 8. Koekuoppa 4. Kuva otettu länteen.

Kiviröykkiö oli epäsäännöllisen muotoinen. Siinä oli kiviä ainakin kahdessa kerroksessa, ja nämä näyttivät osittain rapautuneille (palaneille), mutta muuten koekuopan alueella ei ollut havaittavissa palojälkiä. Kiviröykkiö ei todennäköisesti ole mikään rakenne, vaan kiviä on kasattu paikalle jostain muusta syystä. Pintamullassa ja osittain myös päällimmäisessä kivikerroksessa oli moderneja löytöjä, kuten kirkasta pullolasia, hehkulamppu sekä posliinilautasen pala. Koekuopasta tuli myös yksi epämääräinen, massaltaan savea oleva pala, joka voi olla lasittamatonta karkeaa keramiikkaa tai palanutta savea. Pala on hyvin pieni, joten tunnistuksesta ei voi olla varma, ja palan konteksti on hyvin epämääräinen, muuten moderneja löytöjä sisältänyt.

Kuva 9. Kuvassa vasemmalla koekuoppa 3:sta löytyneet punasavikeramiikan sekä posliinin palaset. Oikealla koekuoppa 4:stä löytynyt posliinilautasen pala sekä epämääräinen lasittamaton karkea keramiikka tai palanut savi.

Koekuoppa 5

Koekuoppa 5 kaivettiin ylimmälle terassille noin kaksi metriä kiviröykkiöstä länteen. Se oli kooltaan noin 50 x 50 cm ja syvyydeltään 30 cm. Pintamullan paksuus tällä alueella oli 20 cm, ja sen alta esiin tuli karkeaa punaista hiekkaa – samanlaista kuin koeoja 1:stä. Tämä karkea hiekka jatkui kairan mukaan vielä ainakin 15 cm. Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista. Kuopasta ei tullut löytöjä.

Kuva 10. Koekuoppa 5. Kuva otettu länteen.

Koekuoppa 6

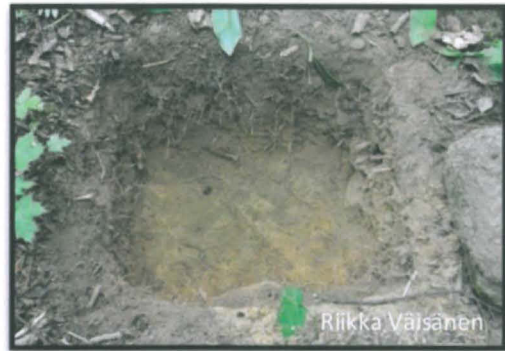
Koekuoppa 6 kaivettiin aivan ylemmän terassin länsiosaan, savisemman alemman terassin rajalle, noin 8,5 m itään koekuoppa 3:sta. Koekuoppa 6 oli kooltaan 50 x 50 cm ja syvyydeltään 30 cm. Pintamullan paksuus terassin tässä osassa oli 25 cm, ja sen alta esiin tuli kellertävä hieno hiekka.

Kuva 11. Koekuoppa 6. Kuva otettu luoteeseen.

Keskellä kuoppaa, hiekan ja mullan rajalla oli muutamia pienehköjä kiviä, jotka eivät kuitenkaan muodostaneet mitään selkeää rakennetta. Kellertävä hiekka jatkui kairan mukaan vielä 15 cm kuopan pohjatasosta, muuttuen sen jälkeen savisemmaksi. Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista. Löytöinä kuopan pintamullasta tuli kaksi palaa ruskeaa puristepullolasia, joissa molemmissa kirjaimet -KO, sekä salaojaputken katkelma.

Koekuoppa 7

Koekuoppa 7 avattiin koekuoppien 3 ja 4 väliin jäävälle alueelle, noin 2,5 m pohjoiseen koekuoppa 3:sta. Se oli kooltaan noin 60 x 60 cm ja syvyydeltään noin 35 cm. Pintamulta eli siltinsekainen multa oli paksuudeltaan noin 25 cm. Sen alta esiin tuli sama kellertävä hieno hiekka kuin viereisistä kuopistakin. Kairan mukaan hiekka jatkuu noin 20 cm, jonka jälkeen se muuttuu savisemmaksi. Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista. Löytöinä kuopasta tuli vain tiilenpalanen pintamullasta.

Kuva 12. Koekuoppa 7. Kuva otettu kaakkoon.

Koekuoppa 8

Koekuoppa 8 kaivettiin koekuoppien 3 ja 6 väliin jääneelle alueelle. Maastossa oli tällä kohden havaittavissa kuoppamainen painanne, jonka pohjoispuolelle koekuoppa avattiin. Kuoppa oli kooltaan 50 x 50 cm ja syvyydeltään 35 cm. Pintamulta oli noin 25 cm paksuinen ja savisempaa kuin muualla terassin alueella. Pintamullan alta tuli esille suodatinkankaan tai pressun pala, jonka reuna kulki viistottain koekuopan poikki. NE-

kulmasta kankaan vierestä saatiin esille kellertävä hieno hiekka, joka jatkuu kairan mukaan vielä noin 10 cm, vaihettuen sitten savisemmaksi kerrokseksi. Koekuopan alueella on selvästi moderni kaivanto, johon on jätetty suodatinkangas tai pressu. Kuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista.

Kuva 13. Koekuoppa 8 ja sen vasemmalla puolella kaivanto. Kuva otettu länteen.

Koekuoppa 9

Koekuoppa 9 avattiin koekuoppa 3:n itäpuolelle, aivan suurehkon ja osittain kivillä reunustetun kuopan viereen. Koekuoppa 9 oli kooltaan noin 60 x 60 cm ja syvyydeltään 50 cm. Pintamultakerros oli tällä alueella ohuempi, vain noin 10 cm paksuinen. Sen alta esiin tuli karkea hiekka, jonka seassa oli pieniä kiviä. Tämän hiekkakerroksen paksuus oli noin 15–20 cm. Sen alta tuli esiin hieman nokinen, harmahtava hieno hiekka, jonka paksuus oli 15 cm. Nokisen kerroksen alla oli karkeaa punaista hiekkaa, joka kairan

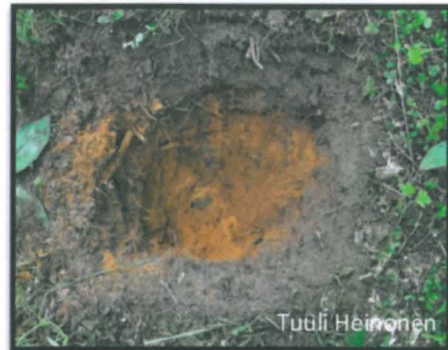

mukaan jatkuu noin 15 cm, vaihettuen sitten vaaleammaksi ja silttisemmäksi. Nokikerros liittyy todennäköisesti viereiseen kuoppaan, koska nokisia kerroksia ei muun ylimmän terassin alueelta havaittu. Löytöinä kuopasta tuli yksi tiilimuru.

Kuva 14. Koekuoppa 9, nokinen hiekkataso. Kuva otettu itään.

Koekuoppa 10

Koekuoppa 10 kaivettiin reilun kolmen metrin päähän koekuoppa 9:stä, tämän pohjoispuolelle. Koekuoppa 10:n koko oli 60 x 60 cm ja syvyys 55 cm. Kuopalla haluttiin tarkistaa jatkuuko koekuoppa 9:stä löytynyt nokinen kerros laajemmalle, mutta koekuoppa 10:stä tuli pintamullan alta esille sama kellertävä hieno hiekka kuin valtaosasta muista koekuopista. Nokialue rajoittui siis hyvin pienelle alueelle maastossa havaitun suurehkon kuopan viereen. Pintamullan paksuus oli noin 25 cm, ja kellertävä hiekka jatkui noin 30 cm, kunnes vaihettui vaaleammaksi silttisemmäksi kerrokseksi. Koekuopassa ei ollut merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista, eikä siitä tullut löytöjä.

Kuva 15. Koekuoppa 10. Kuva otettu itään.

Koekuoppa 11

Koekuoppa 11 kaivettiin alemman terassin itäosaan, noin 17 m navetan rampista etelään. Kuopan koko oli 50 x 50 cm, ja se kaivettiin 30 cm syvyyteen asti. Pintamulta eli savensekainen multa oli noin 15 cm paksuinen. Pintamullan alta esille tuli harmaa siltinsekainen savi, jonka alta paljastui keltainen hieno hiekka. Kellertävä hiekka jatkui kairan mukaan noin 15 cm, vaihettuen sitten vaaleammaksi ja silttisemmäksi. Kuopan lounaiskulmassa oli suurehko kivi, ja keskellä kuoppaa pienempi kivi. Kuopassa ei havaittu kulttuurikerroksia tai rakenteita, ja ainoana löytönä oli modernin salaojaputken pala pintamullasta.

Kuva 16. Koekuoppa 11. Kuva otettu länteen.

Koekuoppa 12

Koekuoppa 12 kaivettiin alemmalle terassille noin neljä metriä koekuoppa 11:stä länteen. Kuopan koko oli noin 50 x 80 cm, ja heti pintamullan alta esiin tuli lähes koko kuopan täyttänyt suuri kivi. Kiven takia aluksi noin 50 cm leveää kuoppaa levennettiin, jotta kiven itäpuolelta saatiin esiin kapealta kaistaleelta kellertävän hienon hiekan pinta. Kuopan suurin syvyys oli noin 25 cm, ja kerrokset olivat koko matkalta pintamullaa. Kairaamalla saatiin kellertävän hiekan paksuudeksi noin 15 cm, jonka jälkeen tämä vaihettui silttisemmäksi. Kuopasta ei havaittu kulttuurikerroksia, ja löytöinä siitä oli yksi pieni tiilenpala sekä pala kirkasta ikkunalasia, samanlaista jota löytyi koeoja 1:stä.

Kuva 17. Koekuoppa 12. Kuva otettu kaakkoon.

Koekuoppa 13

Koekuoppa 13 kaivettiin alemman terassin länsiosaan, noin reilut kaksi metriä koekuoppa 12:sta länteen. Koekuoppa 13 oli kooltaan noin 50 x 50 cm ja syvyydeltään 25 cm. Pintamulta käsitti lähes kokonaan kaivetut 25 cm. Sen alta esille tuli karkea hiekka, joka kairan mukaan jatkui vielä ainakin noin 10 cm.

Kuva 18. Koekuoppa 13. Kuva otettu pohjoiseen.

Hiekka oli kuitenkin niin karkeaa, ettei kairaa saanut uppoamaan syvemmälle. Kuopassa oli muutamia kiviä, joista yksi oli hieman muita suurempi. Kuopasta ei kuitenkaan havaittu kulttuurikerroksia tai rakenteita. Löytöinä sen pintamullasta tuli tiilimurskaa ja ikkunalasia.

Askistonpuistikon länsiosan koepistot ja kairaukset

Koska tämä oli aikataulullisesti mahdollista, teimme myös Askistonpuiston länsiosan potentiaaliin kohtiin kairauksia ja koepistoja lapiolla varmistaaksemme ettei keskiaikainen asutus olisikin sijainnut puistikon tässä päädyssä (katso yleiskartta 1, liite 2). Alueella oli useita peräkkäisiä terasseja, joiden väliin jäi matalampia savisia alueita, jotka paikoitellen olivat ojitettuja. Tämänkaltainen matala savialue erotti myös länsiosan potentiaaliset terassit varsinaisesta tutkimusalueesta itäpuolella puistikkoa. Puistikon Askistontien puoleinen reuna oli hyvin jyrkkä, joten sitä on todennäköisesti muokattu tietä rakennettaessa.

Kairauksien ja koepistojen perusteella länsiosan eteläisin kärki on savimaata siellä missä kallio ei ollut näkyvässä maanpinnalle. Tämän ensimmäisen, korkeamman terassin pohjoispuolella on matalampaa savimaata, kunnes maa taas kohoaa korkeammaksi, hiekkaisemmaksi terassiksi. Tälläkään alueella ei pintamultakerroksen alta tullut esille kulttuurikerroksia, vaan alueella oli hyvin samankaltaista kellertävää luonnollista hiekkaa kuin varsinaisella tutkimusalueellakin. Tästä vielä pohjoiseen, ylemmällä hiekkaisella terassilla oli lähellä Askistontien laitaa havaittavissa matala kivikasa, jonka vieressä pintamullan alainen hiekka oli hieman likaisempaa. Kivikasa oli suurimmaksi osaksi kasattu paljaan kallion päälle. Siinä ei ollut merkkejä tulenpidosta tai tiilistä, joten se ei ollut uuninperustus tai vastaava rakenne, vaan kiviä oli kasattu kallion päälle jostain muusta syystä.

Myöskään läntisen puistikon osasta ei siis tutkimusten aikana löydetty merkkejä vanhasta maankäytöstä tai keskiaikaisesta asutuksesta.

8. Tulokset

Kesäkuussa 2013 Vantaan Askistonpuistikossa suoritettiin koekaivauksia Vantaan museon toimesta historiallisten lähteiden perusteella potentiaalisella keskiaikaisella kylätontilla, vaikka alueella ei ollutkaan muinaisjäännösrekisteriin liitettyä kohdetta. Broteruksen vuoden 1691 kartassa esiintyvän Skratåkern-nimen perusteella maakirjojen vuonna 1556 mainitsema mutta sittemmin kadonnut Skrattböle-kylä olisi saattanut sijaita juuri tutkimusalueella. Askistonpuistikon alueelle oltiin tekemässä kaavamuutosta, jonka perusteella aluetta oltiin muuttamassa erillispientalojen korttelialueeksi, ja mahdolliset muinaisjäännökset olisivat olleet tuhoutumassa. Tutkimusten kustannuksista vastasi Vantaan kaupungin yrityspalvelut. Alueella oli vieläkin havaittavissa 1800-luvun lopulta paikalla olleen maatilán rakennusten jäänteitä, kuten navetan rampin jäänteet.

Tutkimusalueelle avattiin kaksi koeojaa ja 11 koekuoppaa, joiden tarkoituksena oli selvittää oliko alueella merkkejä 1800-lukua vanhemmasta maankäytöstä. Ojien ja kuoppien lisäksi aluetta kairattiin kevytkairalla laajemmalla alueella lähiympäristössä. Tutkimuksissa ei löydetty merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista, vaan esille tulleet maakerrokset olivat luonnollisia hiekka- tai savikerroksia. Muutamat koeoja 1:stä löytyneet modernit löydöt kuten tiilen ja salaojaputken sekä kirkkaan ikkunalasin palat tulivat kaikki pintamullan seasta ja liittyivät vielä 1950-luvulla paikalla olleeseen navettaan. Myös yläterassin koekuoppien muutamia punasavikeramiikan- ja posliininpalat liittyvät 1800-luvun tai 1900-luvun alkupuolen asutukseen. Yksittäinen mahdollinen karkean keramiikan pala on ainut vanhemmalta vaikuttava löytö alueelta, mutta senkin konteksti on epämääräinen, ja karkeaa lasittamatonta keramiikkaa on vaikea ajoittaa, koska sellaista on voinut olla käytössä pitkään historialliselle ajalle.

Tutkimuksen aikana tehtiin myös Askistonpuiston länsiosan muutamille potentiaalisille kohdille kairauksia ja koepistoja, koska haluttiin varmistua, ettei keskiaikainen asutus ollut sijainnut puistikon länsireunalla itäosan sijaan. Myöskään puistikon tästä osasta ei löydetty merkkejä vanhoista maakerroksista.

Tutkimusalue saatiin koetutkimusten aikana tutkittua kokonaan, ja koska merkkejä keskiaikaisesta tai uuden ajan alun asutuksesta ei löydetty, on keskiaikaisen Skrattbölen kylän täytynyt sijaita jossain muualla – mahdollisesti jo rakennetun omakotitaloalueen kohdalla. Koetutkimusten jälkeen alue vapautui rakentamiselle.

Lähteet ja kirjallisuus

Lähteet:

Arkistoraportit:

Suhonen, V.-P. 2006: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museoviraston arkisto.

Kirjallisuus:

Kepsu, Saulo 2005: Uuteen maahan. Helsingin ja Vantaan vanha asutus ja nimistö. *Suomalaisen kirjallisuuden seuran toimituksia* 1027. Tampere.

Leskinen, Teresa & Lillbroända, Pia 2001 (toim): Samuelin kartat. Helsingin pitäjä vanhimmissa kartoissaan 1681–1712. *Vantaan kaupunginmuseon julkaisuja, nro 11*. Jyväskylä.

Suhonen, V.-P. 2008: Keskiaikaisen Helsingin pitäjän kadonneet kylät. Teoksessa Hako, Jukka (toim.) *Helsingin pitäjä* 2009, s. 26–52. Porvoo.

Muut lähteet:

Senaatin kartta vuodelta 1872, Vantaan kaupungin Vampatti-karttapalvelu.

Vantaa Askistonpuisto 2013
Digikuvaluettelo

VKM kuva-arkisto	Alanu-mero	Pvm	Alue	Kuvaus	Kuva suuntaan	Kuvaaja
1157	1	11.6.2013	Koekuopat 3-10	Yleiskuva koekuopitetusta alueesta ylimmällä terassilla ennen kaivausten aloittamista (koekuopat 3-10).	W	Riikka Väisänen
1157	2	11.6.2013	Koeoja 1	Yleiskuva. Koeojan 1 paikka ennen ojan avaamista, keskimäinen terassi. Taustalla navetan rampin jäänteet.	NE	Riikka Väisänen
1157	3	11.6.2013	Koekuopat 11-13	Yleiskuva koekuopitetusta alueesta alimmalla terassilla ennen kaivausten alkamista.	NE	Riikka Väisänen
1157	4	11.6.2013		Yleiskuva navetan rampin jäänteistä.	SW	Riikka Väisänen
1157	5	11.6.2013	Koeoja 2	Koeojan 2 paikka ennen ojan avaamista, alin terassi.	N	Riikka Väisänen
1157	6	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1 avattuna. Pohjalla kallio tai karkea kova hiekka.	NE	Riikka Väisänen
1157	7	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, NE-pääty profiilista.	N	Riikka Väisänen
1157	8	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	9	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	10	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	11	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	12	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	13	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	14	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	15	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	16	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	17	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	18	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	19	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	20	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen

Liite 1

1157	21	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	22	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	23	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, keskiosa.	N	Riikka Väisänen
1157	24	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, N-profiili, SW-pääty.	N	Riikka Väisänen
1157	25	11.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1, S-profiili. Suuren kiven kohta, jonka vierestä löytyi muovia ja modernia ikkunalasia.	S	Riikka Väisänen
1157	26	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2 avattuna. Pohjalla kallio, savi tai karkea hiekka.	NE	Riikka Väisänen
1157	27	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, NE-kulma	SE	Riikka Väisänen
1157	28	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa.	SE	Riikka Väisänen
1157	29	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa.	SE	Riikka Väisänen
1157	30	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa.	SE	Riikka Väisänen
1157	31	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa. Ojan keskivaiheilla ollut suuri kivi.	SE	Riikka Väisänen
1157	32	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa.	SE	Riikka Väisänen
1157	33	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, keskiosa.	SE	Riikka Väisänen
1157	34	11.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2, E-profiili, SW-pääty.	SE	Riikka Väisänen
1157	35	12.6.2013	Koekuoppa 3	Koekuoppa 3. NE-kulmassa piestä kivikkoa. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	E	Riikka Väisänen
1157	36	12.6.2013	Koekuoppa 4	Koekuoppa 4. Koekuoppa kaivettiin matalan kiviröykkiön viereen. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	W	Riikka Väisänen
1157	37	12.6.2013	Koekuoppa 5	Koekuoppa 5. Pohjalla karkeaa punertavaa karkeaa hiekkaa.	W	Riikka Väisänen
1157	38	12.6.2013	Koekuoppa 6	Koekuoppa 6. Kellertävän hienon hiekan pinnalta esiin tulleet pienet kivet.	N	Tuuli Heinonen
1157	39	12.6.2013	Koekuoppa 6	Koekuoppa 6 pohjaan kaivettuna. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	NW	Riikka Väisänen
1157	40	12.6.2013	Koekuoppa 7	Koekuoppa 7. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	SE	Riikka Väisänen
1157	41	12.6.2013	Koekuoppa 8	Koekuoppa 8. Alareunassa suodatinkangasta tai pressua. Yläkulmassa kellertävä hieno hiekka.	W	Riikka Väisänen
1157	42	12.6.2013	Koekuoppa 8	Koekuoppa 8 ja sen eteläpuolella ollut kaivanto, johon kuopasta löytynyt suodatinkangas/pressu liittyy.	W	Riikka Väisänen
1157	43	12.6.2013	Koekuoppa	Koekuoppa 9, nokinen hiekkataso.	E	Riikka

Liite 1

			9			Väisänen
1157	44	12.6.2013	Koekuoppa 9	Koekuoppa 9 pohjaan kaivettuna. Pohjalla punertava karkea hiekka.	E	Tuuli Heinonen
1157	45	12.6.2013	Koekuoppa 10	Koekuoppa 10. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	E	Tuuli Heinonen
1157	46	12.6.2013	Koekuoppa 11	Koekuoppa 11. Pohjalla kellertävä hieno hiekka.	W	Tuuli Heinonen
1157	47	12.6.2013	Koekuoppa 12	Koekuoppa 12. Suuri kivi täytti lähes koko koekuopan, vasemmassa reunassa keltaisen hienon hiekan pinta esillä.	SE	Tuuli Heinonen
1157	48	12.6.2013	Koekuoppa 13	Koekuoppa 13. Pohjalla punertava karkea hiekka.	N	Tuuli Heinonen
1157	49	12.6.2013		Yleiskuva Askistonpuistikon länsiosan alimmasta terassista.	NW	Riikka Väisänen
1157	50	12.6.2013		Yleiskuva Askistonpuistikon länsireunan keskimmäisestä terassista.	N	Riikka Väisänen
1157	51	12.6.2013		Yleiskuva Askistonpuistikon länsiosan ylimmällä terassilla, kallion päällä olevasta matalasta kiviröykkiöstä.	NW	Riikka Väisänen
1157	52	12.6.2013	Koekuopat 3-10	Yleiskuva tutkimusalueen ylimmästä terassista koekuopituksen jälkeen (koekuopat 3-10).	W	Riikka Väisänen
1157	53	13.6.2013		Navetan rampin länsipuolella yläterassilla ollut kuoppa.	NE	Riikka Väisänen
1157	54	14.6.2013	Koeoja 1	Koeoja 1 täytettynä.	NE	Riikka Väisänen
1157	55	14.6.2013	Koeoja 2	Koeoja 2 täytettynä.	N	Riikka Väisänen

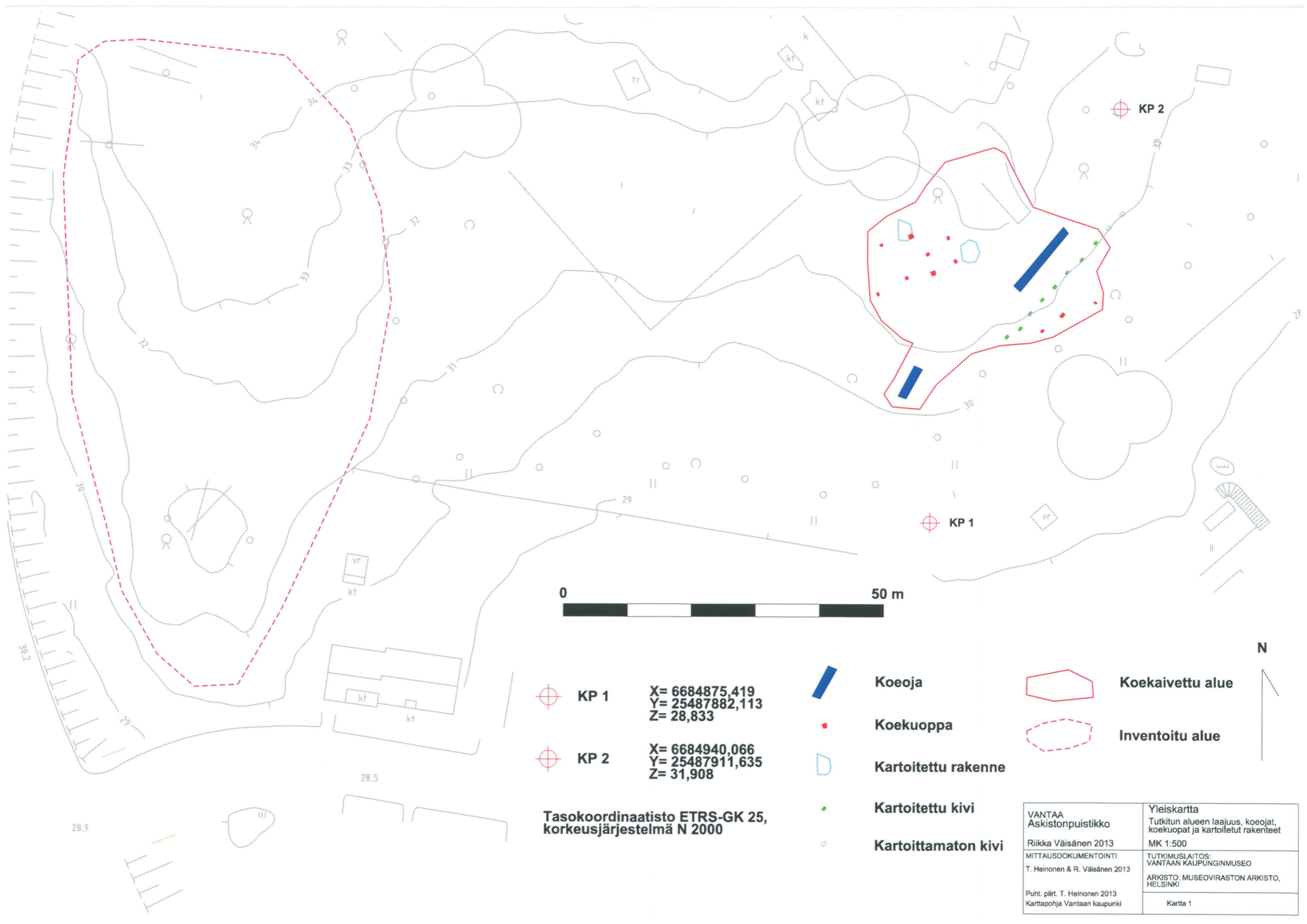
KARTTALUETTELO**Vantaa Askistonpuisto 2013****Riikka Väisänen**

Tasokoordinaatisto ETRS-GK25, korkeusjärjestelmä N2000

Karttanumero	Aihe	MK	Päivä	Piirtäjä
1	Yleiskartta, tutkitut alueet, koeojat, koekuopat ja kartoitetut rakenteet	1:500	2.7.2013	T.H. & R.V.; puht. piirt. T.H.
2	Yleiskartta, koeojat, koekuopat ja kartoitetut rakenteet	1:200	2.7.2013	T.H. & R.V.; puht. piirt. T.H.

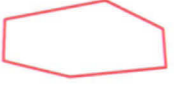
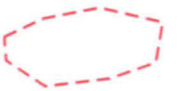
T.H. = Tuuli Heinonen

R.V. = Riikka Väisänen

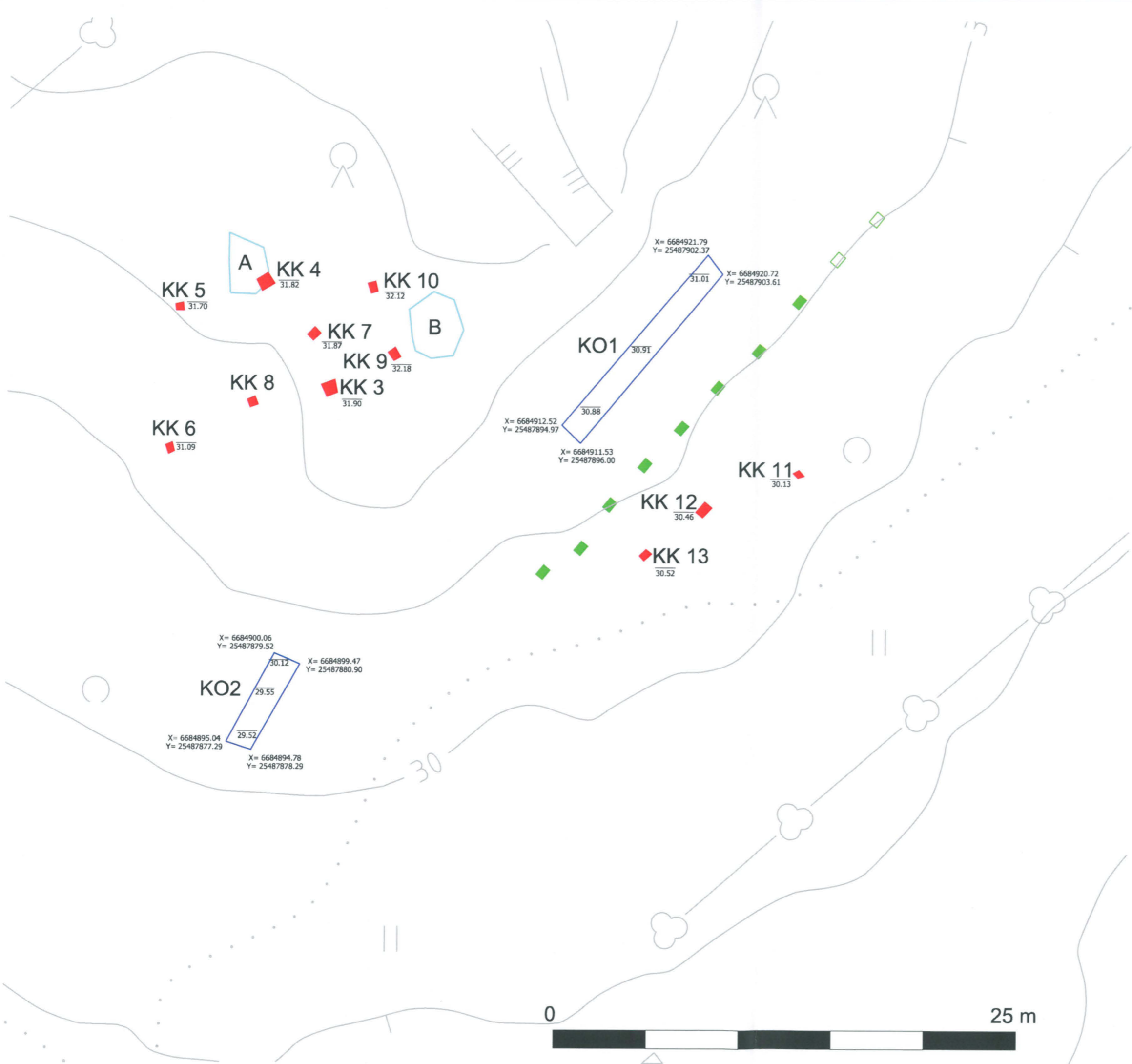

 KP 1 X= 6684875,419
 Y= 25487882,113
 Z= 28,833

 KP 2 X= 6684940,066
 Y= 25487911,635
 Z= 31,908

**Tasokoordinaatisto ETRS-GK 25,
korkeusjärjestelmä N 2000**

- **Koeoja**
- **Koekuoppa**
- **Kartoitettu rakenne**
- **Kartoitettu kivi**
- **Kartoittamaton kivi**
- **Koekaivettu alue**
- **Inventoitu alue**

VANTAA Askistonpuistikko	Yleiskartta Tutkitun alueen laajuus, koeajat, koekuopat ja kartoitetut rakenteet
Riikka Väisänen 2013	MK 1:500
MITTAUSDOKUMENTOINTI T. Heinonen & R. Väisänen 2013	TUTKIMUSLAITOS: VANTAAN KAUPUNGINMUSEO
	ARKISTO: MUSEOVIRASTON ARKISTO, HELSINKI
Puht. piirt. T. Heinonen 2013 Karttapohja Vantaan kaupunki	Kartta 1

- Koeja
- Koekuoppa
- Matala kiviröykkiö
- Kivetty kuoppa
- Kartoitettu kivi
- Kartoittamaton kivi
- Koejan/ -kuopan pohjavaaitus

KK 5 31.70
 KK 4 31.82
 KK 10 32.12
 KK 7 31.87
 KK 9 32.18
 KK 8
 KK 3 31.90
 KK 6 31.09
 KO1 30.91
 KO2 29.55
 KK 11 30.13
 KK 12 30.46
 KK 13 30.52

X= 6684921.79
 Y= 25487902.37
 X= 6684920.72
 Y= 25487903.61
 X= 6684912.52
 Y= 25487894.97
 X= 6684911.53
 Y= 25487896.00
 X= 6684900.06
 Y= 25487879.52
 X= 6684899.47
 Y= 25487880.90
 X= 6684895.04
 Y= 25487877.29
 X= 6684894.78
 Y= 25487878.29

VANTAA Askistonpuistikko	Yleiskartta Alueet, koekuopat ja kartoitetut rakenteet
Riikka Väisänen 2013	MK 1:200
MITTAUSDOKUMENTOINTI T. Heinonen & R. Väisänen 2013	TUTKIMUSLAITOS: VANTAAN KAUPUNGINMUSEO
	ARKISTO: MUSEOVIRASTON ARKISTO, HELSINKI
Puht. piirt. T. Heinonen 2013 Karttapohja Vantaan kaupunki	Kartta 2